

ЛОВАЦ

Постављен између Бога и звери
више од човека, ловац стоји.
Пред узбуђењима стегнута срца
ласно се одриче издајничких мириса,
развејава пепео неугаслих ватри,
улази у ветар као у сан
трагајући за нуминозним.
Осуђен вечно да бира,
у природу да се одметне,
кући на починак да се врати.
Гладан призора рајских
следи путеве божанске,
путник са ловачким завежљајем
на крају просјачког штапа.
Зачаран лепотом дивљине
погођен чудним зрном,
реши да служи вештијем,
мудрости коју затече,
заветован да је неће
реметити присуством,
жртвовати искушењима човека.

ЛОВАЧКИ ПОДМЛАДАК - ЧУВАРИ ПРИРОДЕ

Ризнице дивље природе

"Нека лек буде храна, а нека храна буде лек."

Хипократ

Милионима година човечанство није припремало ни доручке, ни ручкове, ни вечере. Нису постојале ни мензе, ни ресторани. У трагању за храном за себе и своје потомство, првобитни човек је морао да трчи цео дан, баш као вук или као зец, да трчи и бори се.

Човечанство је пронашло копље, лук, нож, точак, аутомобил, лифт, кревет и многе друге изуме материјалне културе и временом се одвојило од природе и извора хране које она пружа. Данашњи човек има мало додира са правом, чистом природом, изгубио је своје природне инстинкте и одлике и сада се бори за очување живота, лечи се и покушава продужити свој животни век. Живот у урбаним срединама је динамичан, али од природе одсечен.

Људи не виде шта им природа нуди и не знају вредност тих понуда.

Од око 350.000 биљних врста које расту на земаљској кугли приближно једна трећина може да се једе, а човек стварно користи за јело једва око 600 врста. Од око 2 милиона животињских врста, једе се око 50. Огромно богатство хране, које природа пружа, остаје неискоришћено. Главни разлози за ово су незнање, укорењене навике у исхрани, предрасуде, страх од тровања и гадљивост.

Ловци, свесни значаја исхране дивљом флором и фауном, слове за познаваоце природе. Они добро знају да је месо дивљих животиња одличног укуса, одликује га веома мало холестерола, користи се као добар извор калорија, масти и биолошки пуновредних беланчевина.

Међутим, постоје дивље животиње од којих могу да се припремају веома хранљива и укусна јела, али се код нас ретко или уопште не једу. То су јазавци, јежеви, веверице, корњаче, ракови, пужеви, жабе, змије, које у многим земљама представљају посласице.

Једна прича има пуно наравоученија

ПРИЧАМ ТИ О ЛОВЦИМА СЕВЕРНЕ ПОЛАРНЕ ОБЛАСТИ

Ескимима

Ескимима северног Гренланда се баве искључиво ловом, у чему су врло вешти и довитљиви. Живе у једној од најхладнијих области на Земљи, где температура достиже 60°C испод нуле. Бораве у колибама од ледених плоча. Низак и узан ходник кроз који се улази четворonoшке, спречава директан продор хладног ваздуха у колибу и води до главне просторије. Да би унутра имали светлости, користе комаде танког леда, као рефлектујуће површине, и постављају фитиљ од маховине натопљен фокином машћу. Немају ни кревета, ни стола, ни столица. Све то замењује крзно. Кад хоће да спавају, лежу један поред другог, потпуно наги, на прострте медвеђе коже, а другим кожама се покривају. Проветравање колибе не врше никако. Одело им је од кожа јелена, белог медведа и фока и обично носе једно преко другог. Шију га жене иглом од рибеље кости. На ногама уместо чарапа носе врећице од крзна поларних зечева, а преко њих чизме од коже фоке.

Чиме се хране ови људи, који живе у пределима где не успевају ни житарице, ни воће ни поврће? Хране се искључиво месом и рибом. Када Еским улови фоку, тада ту, на лицу места, настаје чашћење какво је тешко замислити. Сви који се ту нађу, секу колико хоће, кидају зубима, једу онако свеже, крваво. Једу док се потпуно не засите, а то значи док сваки не поједе по 5-6 кг. За то време ништа не пију. Не знају ни за со, ни за хлеб, који за њих нема никакав укус.

Када се у пролеће раздани, да се може ловити, Ескимима у масама крећу у лов у саоницама, чамцима и кајацима. Лове фоке, моржеве, медведе, јелене, китове и рибу. Месо и рибу које не поједу за време сезоне лова, наслажу у велику рупу ископану у снегу, покрију кожама, затрпају снегом и чувају као резервну храну. Ако се храна потроши пре почетка наредне сезоне лова, настаје гладовање. Тада почиње очајничко ноћно лутање по леду, да се дође до ма каквог улова, а кад ни тога нема у суровој леденој пустињи, дође ред на њихове сопствене псе.

Пошто је лов у животу Ескимима све, они вредност човека цене по томе колико је он у лову окретан и уместан. А пошто су они у томе заиста ненадмашни, то странце са којима долазе у додир, Европљане и друге, сматрају нижим од себе и мање вредним.

Очајне прилике за живот, непрекидна борба за животна средства, која не даје ни мало одмора ни времену да се на нешто друго мисли, начиниле су од њих неприкосновене ловце. Поред свега, Ескимима воле свој крај, своје ледене брегове Гренланда, највећег острва на Земљи.

Питам те, питај ме...

Питалице лије мудролије

1. Да ли на планети Земљи постоји тачка са које човек не може да бира, на коју ће страну света да крене?

На Земљи постоје два места, две тачке, из којих човек не може да бира на коју ће страну света да крене. Овде се људи не колебају да ли ће поћи на север или на југ, на исток или на запад. Та места су полови.

На било коју страну да се крене са Северног пола се иде у правцу југа. Дакле, овде постоји само једна страна света, југ. На Јужном полу је обрнуто. Са њега се увек и једино може ићи на север.